

अस्मिन् मुद्गर्ते न चिरात् सत्यं प्रतिशृणोमि वः ।
 अरावणमरामं वा जगद्रक्ष्यथ यूथपाः ॥ १० ॥
 एवमुक्तास्तु रामेण सर्वे ते हरियूथपाः ।
 लक्ष्मणं परिवार्याथ व्यतिष्ठन्त महाबलाः ॥ ११ ॥
 अर्दिताः शरवर्षेण रावणान् प्लवङ्गमाः ।
 विहाय लक्ष्मणं सर्वे विससृर्हरियूथपाः ॥ १२ ॥
 हनुमानद्गदश्चैव सुग्रीवश्चाप्यतिष्ठत ।
 नीलः सेनापतिश्चैव जाम्बवांश्चैव यूथपः ॥ १३ ॥
 तानुवाच महाप्राज्ञो न भेतव्यं परंतपाः ।
 शृणुध्वं सत्यवचनं सत्यं प्रतिशृणोमि वः ॥ १४ ॥
 राज्यभ्रंशं वने वासं दण्डके परिसर्पणं ।
 वैदेक्याश्च परामर्षं रत्नोभिश्च समागमं ॥ १५ ॥
 एतदुःखं महाघोरं क्लेशं च निरयोपमं ।
 त्यक्त्यामि सर्वमेवाहं कृत्वेमं राक्षसं रणे ॥ १६ ॥
 यदर्थं वानरं सैन्यं समानीतमिदं मया ।
 सुग्रीवश्च कृतो राजा तं हनिष्यामि रावणं ॥ १७ ॥
 यदर्थं सागरः क्रान्तः सेतुर्बद्धश्च सागरे ।
 सोऽयमद्य रणे पापश्चक्षुर्विषयमागतः ॥ १८ ॥
 चक्षुर्विषयमागत्य नायं जीवितुमर्हति ।
 दृष्टिं दृष्टिविषयेव सर्पस्य समुपागतः ॥ १९ ॥